

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 594

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

*

Ἐν Ἀθήναις, 24 Νοεμβρίου 1891

*

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	8.50
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ρωσσίᾳ	ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιλλανβοᾶ καὶ Ἐτιεβάν : Αἱ ἀστωργοὶ μητέρες.
—Καρόλου Μερουβέλ : ΝΕΚΡΑΙ καὶ ΖΩΣΑΙ, δραματι-
κώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀ-
μίσις : ἸΣΠΑΝΙΑ. — Ἀλεξάνδρου Σ. Ποῦσκιν : Ο ΕΠΙ-
ΣΤΑΤΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ. (τέλος).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΛΕΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμ-
ματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς
ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δε-
νείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

III'

Ἐξελθοῦσα τοῦ ἀνακριτικοῦ γραφείου ἡ κυρία Ἐσθὴρ Φλορβᾶλ καὶ μεταβάσα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἤρξατο σκεπτομένη ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τῶν ἀπειλῶν τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἡ πρώτη σκέψις τῆς ἦτο νὰ δραπετεύσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀλλ' ὠριμώτερον σκεφθεῖσα, ἐνόησεν ὅτι οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον. Τὸ σύστημα τοῦ ἐκφοβισμοῦ δι' οὗ τὴν μετεχειρίσθη ὁ κ. Δορμεϊλ δὲν εἶχε τὸ τρομερόν.

Τὶ ἠδύνατο νὰ φοβηθῇ ;

• Οὐδεμίαν ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν ποσῶν εἶχε ποτὲ δώσει.

Ἐν ταῖς βιβλίαις τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτός οὐδὲν ἔγχετο ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός τῆς, ἀφ' ἑτέρου ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ραβάνην ἐπιστολαῖς τῆς ἐδεικνύετο πολὺ ἐπιφυλακτικὴ οὐδέποτε ποιοῦσα λόγον περὶ τῶν οικονομικῶν τῶν ὑποθέσεων. καὶ μὲν ἐνήργησε μετὰ τοῦ Ραβάνη, ἀλλ' ἔμεινεν ὅλως αὕτη ὑπὸ τὴν σκιάν.

Μετὰ τὴν ἀνάκρισιν τὴν ὁποίαν ὑπέστη καὶ ἦν ἀνωτέρω διηγήθημεν, ἡ πονηρὰ ἡθοποιὸς ἠσθάνθη κατ' ἀρχὰς ὡς ἐξ ἐνστίκτου τὸν τρόπον ἐκείνον τὸν συμπαρομαρτοῦντα πάντοτε πρὸς τὰς τετραραγμένους συνειδήσεις· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀναλαβοῦσα τὴν ψυχραιμίαν τῆς, ἐζήτησε καλλιτέρον τὴν θέσιν τῆς καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ πεισθῇ ὅτι οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ ζημίαν ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ἀπεφάσισεν ὅθεν νὰ ἐπιδιώξῃ μέχρι τέλους τὰ ἐναντίον τοῦ Ραβάνη ἐκδικητικὰ τῆς σχέδια.

Πρὸ τούτου ὅμως τῇ ὑπελείπετο νὰ κερδίσῃ καὶ ἑτερόν τι. Ἦτο ἀνάγκη ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν δὲ Βανδᾶμ ὅτι οὐδέποτε κατέστη ἀνάξια τοῦ ἐρωτός του καὶ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν καρδίαν του, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε διηύθυνε κατὰ τὴν βούλησίν τῆς.

Ἡ ἐνέργειά τῆς ὁμολογουμένως ἦν λίαν δυσχερής. Ἀλλ' αὕτη οὐδόλως ἀμφέβαλλεν ὅτι ὁ ἐραστής τῆς, οὕτινος ἐγίνωσκε τὰ τρατὰ μέρη, δὲν ἤθελεν ἀντιστῆ εἰς τὰς ἐνδείξεις εἰλικρινείας καὶ ἀφιλοκερδείας, ἃς προϋτίθετο νὰ προσπειθῇ πρὸς ἐπανακτῆσιν τῆς εὐνοίας τοῦ Κλερμοντίνου εὐγενοῦς. Τῇ εἶχε δώσει οὗτος τοσαύτας ἀποδείξεις τῆς καλωσύνης του καὶ τῆς ἀγαθοπιστίας, τοῦ ὥστε δὲν ἐδίστασε περὶ

τῆς ἐπιτυχίας τῶν σχεδίων τῆς. Καὶ μετὰ τῆς βεβαιότητος ὅτι ὁ κόμης δὲ Βανδᾶμ ἤθελεν ἀποδεχθῆ ὡς ἀληθὲς νόμισμα τὸ κίβδηλον τῶν διαμαρτυριῶν τῆς, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ὁ κόμης εἶχεν ἀλλάξει κατοικίαν.

Κατόκει πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν εἰς ξενοδοχεῖόν τι τῆς ὁδοῦ Κωμαρτέν.

Ἡ κυρία Φλορβᾶλ ἀνεῦρεν εὐκόλως τὴν νέαν διεύθυνσιν του.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ δωματίου του, ὁ κύριος δὲ Βανδᾶμ ἦτο ἐτοιμὸς νὰ ἐξέλθῃ.

— Ὑμεῖς ! ἀνέκραξεν ἰδὼν αὐτήν.

— Ἐγώ.

— Ἐτολμήσατε...

— Μὲ κατεδικάσατε, τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ δὲν δύνασθε ν' ἀρνηθῆτε νὰ μ' ἀκούσετε... Ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν τρυμερὰ παρεξήγησις, ἡ ὁποία ἐννοῶ νὰ παύσῃ. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἦλθον.

— Ἐρχεσθε ὀλίγον ἀργά, μοὶ φαίνεται...

— Τί λέγετε ;...

— Δὲν σᾶς κατεδικάσα ἐγώ, ἀλλὰ σεῖς μόνη σᾶς κατεδικάσθητε... Ἡ φυγὴ σᾶς εἰς Βρυξέλλας...

— Εἶχετε συλληφθῇ. Μετὰ τὴν φοβεράν καταστροφὴν, ἥτις σᾶς προσέβαλεν, οἱ Παρίσιοι μοὶ ἐπροξένουν φρίκην... Ἡδυνάμην νὰ μένω ;... Οἱ πόροι μου εἶχον ἐξαντληθῇ, τὸ γνωρίζετε καλῶς ἤμην, ὡς ὑμεῖς, κατεστραμμένη καί...

— Καὶ σήμερον μόλις ζητᾶτε ν' ἀπολυθῆτε... Σᾶς ἐζήτησα ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ὅπως σᾶς προμηθεύσω τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, κυρία...

— Ἀλλὰ μόνον πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν ἔμαθα τὴν ἀπόλυσίν σας !

— Ἀληθῶς ;

— Ἐχετε τὸ δικαίωμα ν' ἀμφιβάλλετε περὶ τοῦ λόγου μου· διότι, συμφωνῶ, τὰ φαινόμενα εἶνε ἐναντίον μου. Ἐὰν ὅμως ἀξιώσετε νὰ μὲ ἀκούσετε, εἰμαι βεβαία ὅτι ἀμέσως θὰ μοὶ τείνετε τὴν χεῖρά σας, τὴν ὁποίαν τώρα μοὶ ἀρνείσθε.

— Καθίσατε, κυρία, καὶ ὁμιλήσατε. Σᾶς ἀκούω. Ἄνα ἔμαθον τὴν φυλάκισίν σας, ἤρξατο λέγουσα ἡ πρῶτη σύζυγος τοῦ κυρίου Ρισόν, ἔσπευσα νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ ἐμένετε, τὴν ἄδειαν νὰ σᾶς ἴδω· ἀλλὰ δὲν μοὶ ἐπέτράπη. Διετελεῖτε ὑπὸ ἐγχευθίαν καὶ τὸ δικαστήριον